

2107 'KJER STA DVA ALI TRIJE ZBRANI V MOJEM IMENU....'

10. oktober 1941: Knjiga 30 [Bertha Dudde](#)

Kjer sta dva ali trije zbrani v Mojem imenu, tam sem Jaz sredi med njimi ... Kakšna obljuba je v teh Gospodovih besedah! Svojo navzočnost oznanja tistim, ki se srečujejo v Jezusovem imenu. Njegova volja je, da se ljudje zbirajo in se spominjajo Gospoda... Njegova volja je, da drug drugega spodbujajo k veri, da si pomagajo in govorijo o njem, da ga nosijo v srcu in vedno omenjajo Njegovo ime. Potem bo želel biti z njimi, četudi neviden... Gospod želi, da se zavedajo Njegove prisotnosti, čeprav ga ne morejo videti... in zato je Božja volja, da se ljudje zberejo v majhni skupnosti, da bi slišali Božjo Besedo. Vendar k temu dodaja.... dva ali trije.... Ljudje bi morali upoštevati, da Gospod teh besed ni izgovoril po naključju... morali bi upoštevati, da je tudi v teh besedah globok pomen. Javne molitve z veliko ljudmi ne morejo biti Božja volja, ker se nekaj, kar bi moralo biti globoko notranje doživetje, spremeni v mehanično dejanje. **Ker tam, kjer je zbranih le nekaj ljudi, ni nobenih formalnosti, prisotni pa globlje prodrejo v Božjo Besedo, ker drug drugemu razkrivajo svoje poglede in se trudijo tudi resno živeti po tej besedi.** In ta dobra volja že privlači Boga k sebi; zato On osrečuje vernike s svojo prisotnostjo. Toda med velikimi javnimi molitvami je izmenjava misli nemogoča. Vsak človek se ukvarja s svojimi mislimi in te niso vedno povezane z duhovnim kraljestvom. Ljudje se ne ukvarjajo vedno z vprašanji o večnosti, pogosto so tudi zelo zemeljsko naravnani... Med temi Bog torej nikoli ne bo prisoten, ker je prisoten le tam, kjer po njem najbolj iskreno hrepenijo. In v takšni skupnosti bodo le redki, ki imajo iskreno voljo biti dobri in zato prosijo Boga za moč, da bi lahko živeli v skladu z Njegovo voljo. Te bo Gospod razveselil. Teh pa ni veliko... Večina ljudi le izpolnjuje svojo dolžnost in njihovo prepričanje je bolj formalnost, zato se jim Božja obljuba ne more nikoli uresničiti. Zato naj se ljudje držijo Božje Besede, naj se srečujejo v majhnih skupnostih, in črpajo moč iz Božje Besede, **nikoli pa naj ne verjamejo, da je Bogu vseč, če se takšna srečanja zahtevajo po dolžnosti, saj to izključuje globoko srčno vez z Gospodom, razen če je njegova volja tako izjemno močna, da človek zanemari vse zunanje vtise, ki vplivajo nanj.** Potem bo tudi Gospod z njim. Nekdo, ki izpolnjuje le formalnosti, pa nima žive vere, tem besedam zato ne bo pripisal pomena, ki je dejansko neločljivo povezan s temi besedami... AMEN

[Bertha Dudde](#)